

Mittenwaldo liet.kolonijos sienin.laikraštis.

Nr.10.

Mittenwaldas, 1945.XII.11.

I metai.

A b i p u s i s s u t a r i m a s .

Gyvename kolektyvų gyvenimą kelių tautybių nariai. Su latviais ir estais gražiai sutariame ir visur stengiamės išlaikyti lygybės principą, nors mes, būdami absoliučioj daugumoj, galėtume į "diktatorišką" teises pretenduoti. Tačiau mes nenorime ir niekuomet nebandysime to daryti. Savo kaimynų-latvių ir estų atžvilgiu mes turime ir toliau pasilikti draugiški, nuoširdūs ir didžiausi tolerantai. Iki šiol mums tatai sekėsi padaryti ir ateityje mes turime rodyti tikro sugyvenimo pavyzdį. Tačiau mes lietuviai tarpusavyje dažnai per aštriai "susikimbame į plaukus". Ir tai daugiausia būna santykinose tarp vadovybės ir eilinių arba žemesniųjų lagerio pareigūnų. Kalbėsime pavyzdžiais. Štai, anksčiau buvo vienas mūsų viršininkas. Valdė jis mus kaip mokėjo, tvarkė kaip sugebėjo, o mes visi buvome nepatenkinti ir šaukėme: "Kokia čia diktatūra, koks vienpusiškumas, kokios suktybės, koks neatsižvelgimas į mūsų reikalus ir koks neteisingas mūsų traktavimas. Dar ir kokios kombinacijos ir kokia baisi netvarka..." Ir tai be galo. Na, gerai, padarėme "streiką", "nuvertėme" diktatorių ir išsirikome demokratišku būdu sau patinkamą žmogų. Kurį laiką viskas buvo gerai, nors įvairių aukštesnių viršininkų pasikeitimai mūsų maitinimo reikala, pasuko prastesne vaga. Tiek to, - ištersime. Bet mūsų pačių rinktas viršininkas dabar vėl daugelio įvairiai kaltinamas ir ūjamas

Ir kas nuostabu, jam vėl primetami tie patys kaltinimai, kaip ir prieš jį buvusiam: jis ir diktatoriškas, ir nesirūpina mūsų visų reikalais, toleruoja netvarką, nesukalbamas ir t.t. ir t.t. Mes vėl, atrodo, norėtume rinkti kitą, jei tik atsirastų savanoris tokiai vietai užimti. Tas po kurio laiko vėl būtų badomas pirštais ir kartojami tie patys kaltinimai.

Iš antros pusės irgi yra netaktiškų pavyzdžių. Ne vienas mūsų kartais ir pagrįstai pasiguosdamas išgirsta atsakymą: "Važiuok ten, kur geriau", arba "...tuo į išlėksi iš kolektyvo" ir p.n. Lygiai ir tos netvarkos toliaravimas virtuvėje. Mes pirmieji mūsų sienlaikraštyje pažymėjome tą netvarką, bet į mūsų pastangas visai nebuvo atsižvelgta ir nereaguota iki reikalas atsidūrė visuotiname lietuvių susirinkime ir tarpusavio santykius dar labiau įkaitino. Tai nėra džiuginantys reiškiniai, o kaltės yra iš vienos ir iš antros pusės: vieni esame per daug staigūs teisti ir kaltinti, o kiti - nekreipti dėmesio į pagrįstus reikalavimus ar pageidavimus. Turime surasti bendrą kalbą, turime mokėti tarpusavyj susitarti be karščiavimosi, be aštrių išsireiškimų, be stalo trankymo, turime išmokti būti bešališki ir visų svarbiausias dalykas turime sugebėti išmesti nereikalingą asmeniškumą ir turime mokėti vienas kitą kaip lietuviai suprasti ir bendrus reikalus bendrai svarstyti bei bendrai juos išspręsti. Be bendro sutarimo nebus tvarkos, nebus pasitikėjimo ir nebus bendro sugyvenimo. Pagalvokime, kur einame ir ką darome.

Vėkas.

D a r b a s - k l a i d a .

-Kas nedirba, tas neklęsta,-

Seni žmonės sako.

Tad nedyvai, jei paslysta

Ant vadukų tako...

Kol eilinis ką išgirdęs

Valdančio negaili,

Lyg vilkiukas išsilindęs

Į avytės kailį.

Kai tik šefeliu patampa
 Pasijunta ponas
 Ir lūpytę tuo patempia,
 Pučiasi kaip povas.

Dirbant visko atsitinka,
 Bijok, kad nebartų:
 -Jeigu čia tau nepatinka,
 -Prašom tuo už vartų.

Būkim visi susipratę.
 Per greitai neteiskim.
 Juk valdyt ne visi pratę,
 Klaidos - tai daleiskim.

Nes kas dirba, tas ir klysta,-
 Seni žmonės sako.
 Tad nedyvai, jei paslysta
 Ant vadukų tako.

/XY/. 8

V a ž i u o j a m .

/Feljetonas/

Iš prigimties esu ramus žmogus. Dažniausiai sėdžiu prie įkaitinto pečiuko, rūkau ir maždaug galvoju kaip užimt gerą vietelę grįžus Lietuvon. Taip ir slankioju mintimis nuo direktoriaus iki referento bei atgal. Bet, štai, gaunu laišką iš kažin kelintos eilės giminės. Sako, atvažiuok pas mus į Mittenwaldą. Čia labai gerai: balandėlius su pyragu valgom, užsigardžiuojam geriausios rūšies forelėm ir kas trečią dieną nedirbam. Žodžiu, tikras kurortas Alpėse.

Sudrebėjo mano jautri širdelė; giminė kaip giminė, bet svarbiausia balandėliai kas trečią dieną ir forelės su Alpėm! Nutarta - važiuoju: aplankysiu giminę ir pokarinę Vokietiją pamatysiu. Įsidėjau 3 dienom maisto, geros nuotaikos, šiek tiek rūkalų ir sudiev!

-Prašau 2-ros klasės bilieta į Nürnbergą greituoju, -reikalauju stotytį prie kasos langelio ir matau kaip vokiečių lūpos prasiskečia iki pat auskarų.

-Tamsta leidimą turit?

-Ne, juk dabar ne karas.

-O pas mus karas-ir pučia dūmus pro kasos skylutę tiesiog man į akis.

-Tai manęs neliečia, aš neutralus.

-Leidimus duoda ten,-ir lakuotas nagas pasisuka į dešinę.-Sekantis!

Nueinu prie kito langelio. Čia sėdi 18-to šimtmečio valdininkas ir žiūri susimastęs į skelbimų knopkę, padarytą iš geriausio metalo laužo. Matyt, rebusus sprendė. Pasimokęs iš praeities, kreipiuosi į jį nužemintai jaukiu baritonu. Sakau: "Ot, karas mus išskyrė ir dabar vėl gavau laišką. Vadinas, giminę radau ant Alpių tarp forelių ir būtinai noriu pamatyti. Tiek iškentėjom nuo nacių ir partijoj nebuvom, o esam iš to krašto, kur lašinius su sviestu valgo ir..."

-...Sustok, Tamsta! Tamsta daug gali pasakoti, bet kur įrodymai, dokumentai?

Aš vis dar kalbėdamas ir perėjęs prie mūrinės problemos Lietuvoje bei kiaušinių konservavimo klausimo, pradėjau dėti dokumentus pradedant pasu ir baigiant senu "Forum" kino bilietu. Bet valdininko veidas vis dar buvo rūstus. Tada išsiėmiau paskutinį dokumentą-rūkų kortelę ir sakau:

-Jei Tamsta leisit važiuot, tai man ji nereikalinga ir aš ją būsiu priverstas čia palikti. Reikalas buvo išspręstas. Rūkų kortelė taip ir liko.

Į Nürnbergą atvažiavau ant kairės kojos. Dešinė laikėsi kur tai pakibusi: ar už svetimo čemodano rankenos, ar už pavojaus stabdžio, - nežinau. Mano skrybėlę visą laiką mindė pašliūžiniai batai, o apačioj manęs sunkiai alsavo nepažįstama minkšta būtybė. Išėjęs iš stoties pradėjau nuosekliai apžiūrinėti patį miestą. Turiu konstatuoti, kad apart šiukšlių ir išnarstytų plytų nieko neradau. Tada prisiėkiau niekad nebūti namų savininku nebent per prievartą. Paskui griuvėsių lauke paklydau ir tik dėka vienos bedantės bobutės susiradau savo išeities tašką-stotį. Iki vidurnakčio išsėdėjau ant bėgių laukdamas traukinio.

Apie 24 val. pasigirsta garvežio šnypštimas. Žmonės sujuda. Karštis ir susijaudinimas. Traukinys sustoja. Tada susijaudinu ir aš. Prieš mane - išmuštas vagono langas ir, rodos, jame žmonių nedaug. Taip ir nerieju pro jį, bet tuoj ir vėl iškrentu atgal. Dar sykį bandau, bet... kažkieno kumštis suardo man dantų formulę, o malonus balsas, sako:

-Na, lipk, lipk, aš pasiruošęs!

Lipu, bet ~~xxx~~ šį kartą gaunu į krūtinę. Tamsoj išsižiūriu, kad tas malonūs balsas laiko sugniaužęs kumštis. Nors esu ir ramus žmogus, bet tada neišlaikiau. Kaip turėjau rankoj surištus buterbrodus, taip su jais ir įvažiavau į jo valgomąją. Virvutė ant piršto liko, o buterbrodai, kaip pasirodė vėliau, nuvažiavo į Frankfurtą. Mat, mano traukinys turėjo ateiti tik už pusvalandžio...

Münchene nutariau aplankyti tą garsųjį bokštą, kur kas valandą skambina varpais ir visokios figūros sukasi. Prie jo stovėjau kokią pusvalandį; norėjau išsiklausyti į viduramžių paslaptis, bet girdėjau tik savo alkano pilvo gurgimą. Taip ir liūnoju susimastęs galvą, o šalia stovintis vokiečių sako:

-Taip, taip, buvo gražūs laikai. Bet jis nežino, kad aš ne tų laikų, bet savo išvažiavusių buterbrodų liūdžiu.

Vakare, taip nieko ir nevalgęs, išvažiavau toliau. Šį kartą gavau atsisėsti ir nepajutau, kaip užmigau. Pro miegus jutau, kad mane maigė, stumdė, mindžiojo, bet vėliau viskas nutilo, pasidarė ramu ir gera... Pabudęs apsižiūriu - aš tik vienas vagone esu. Ir čemodaną per apsirikimą kažkas išnešęs. Už lango - įpusėjęs rytas, ir darbininkai vaikšto aplinkui. Išlipu ir klausiu kas tai per stotis?

-Garmišas, ar nematai, ve, parašyta.

-Kada traukinys eina į Mittenwaldą?

-Po pietų, - atsako jie.

Pilvas tris kartus nejaukiai suurzgia. Man pačiam nebeliko ką besakyti. Reikia laukti.

Galų gale tą patį vakarą, šiaip taip atsiradau pas savo mielą giminę. Išsibučiavom iš peties ir tuoj įvirtau lovon. Užmiršau ir balandėlius su Alpėm bei foreles kas trečią dieną su pyragu.

SEIVOKAS. *sl.*

S l e g i a n t i a t m o s f e r a

Tiek sniego prisnigo, kad linksta jau stogas.
Pritrūksta kantrybės, nors žmogus neblogas.
Laikykis, brolyti, nes tu jiems per plonas.
Geručiai jie buvo, bet keičiasi tonas...

Nors kalnus suėdi, bet vis nestorėji
 Ir vaikštai paniuręs siūbuojamas vėjo.
 Plaukia mintys tavin gana rūščios,
 Kolorijos slegia, o pilvas vis tuščias.

Kam valgyt pyragą, jei duona patinka,
 Šalin šokoladą, jis mums ir netinka!
 Ir dainelė sensta, melodija įgriso,
 Bet ką padaryti, jei nėra vargamistro.

M. Mausas. 8

P o n a s P o v i l a s .

/Sakinių kombinacija. Kiekvienas žodis prasideda raide "P"/.

Prieš persikeliant pionierių patalposna, pribuvo ponas Povilas. Pirmiausia prisistatė p. pirmininkui. Pakalbėjo, papasakojo pergyvenimus, pasiskundė. Pasakodamas pagrojo pirštais pastalėję. Pagaliau paprašė priimti puodus plauti. Patiko pirmininkui Povilo pavyza. Paplojęs per petį priėmė. Pagyvenęs Povilas pradėjo pardavinėti pravažiuojantiems papirosus. Pasidaręs pinigų pavažiuodavo pas pažįstamus. Pabodus puodus plauti pagalvojo: -persunku. Pamėgino pasidaryti prižiūrėtoju. Pasisekė. Povilą paskyrė prižiūrėti puodų plovikus. Patenkintas ponu patapęs Povilas paragindavo paskubėti. Patinkančias ponias pašnekindavo, paneles pažnaibydavo, pakviesdavo pavakaryj pasivaikščioti. Pasimatymuos Povilas paneles prispausdavo, pabučiuodavo, pasilenkęs patylom pakušdėdavo: "Pamilau..." Panelės Povilą pradėjo persekioti. Pabūgo Povilas per daug persistengęs. Pradėjo patarimų prašyti. Povilui patarė pirma pasimokyti pas profesorius pupas pasėti... Palinkėkim ponui Povilui pasisekimo pupų pasėlinuos!

/XY/. 8

Poema apie tragišką meilę.

Toli, toli nuo mūsų krašto,
 Kur uolos dangų skaldo,
 Arai kur savo grobį drasko,
 Kriokliai kur perlų purslus svaiddo,

Tenai papėdėje kalnyno,
 Kur žalias Isar plaukia,
 Pamilo riteris galingas
 Gražuolę tamsiaplaukę.
 Karšta tai buvo meilė,
 Teisybę reik sakyti,
 Nes riteris gražuolę savo
 Tik prieblandoį tedrįsdavo lankyti.
 Daugiau kaip pusę kapos
 Turėjo metų jis;
 O jo gražuolė stebūklinga
 Gal keturiasdešimts tris.
 "Myliu tave kaip saulė dangų
 Ir mano meilė neužges...
 Priglausk veiduką brangų
 Prie mano degančios širdies..."-
 Ir dar daugiau meilingų žodžių
 Šnabždėjo jisai jai,
 Nes tuos žodžius saldžiuosius
 Jis buvo sakęs ne vienai.
 Ir svaigo ji nuo šitų žodžių,
 Kaip daugelis anksčiau:
 "Myliu ir aš, tau širdį duodu,
 O mūsų meilę laiminki dangau!"
 Taip tesėsi gan ilgą laiką
 Jaunuolių meilė ši,
 Tik vieną vakarą audringą
 Pasklido lageryj žinia baisi:
 Skaisti mergelė miršta,
 Ar girdi, riteri kilnus?
 Užnolaidas langų ji drasko
 Ir svaido pagalvių pūkus!..
 Tai meilės kančios baisios
 Jai plėšo širdį gabalais,
 Nes riterio ištikimybė skaisti
 Pasuko jau kitais keliais.
 Kitai jis meilę pažadėjo
 Ir tą jis turi ištesėt,
 O apviltai kaimynai artimieji
 Kaip galint ryžosi padėt:

Tuojau jie daktarą paprašė
 Vaistų geriausių pagaminti,
 Kai kas iš jų ligonei bandė
 Ir kunigą priminti:

"Gal greit į dangų jau keliausi,-
 Tu atgailą daryt turi!..."
 Kalbėjo mirštančiai į ausį
 Kaimynai artimi, geri.

Bet nuskriaustoji negirdėjo
 Šių paslaugų kilnių;
 Klaikiu žvilgsniu kaž kur žiūrėjo
 Ir rovė garbanas plaukų.

"Baisi liga"-pasakė daktaras oriai,
 "Išgydyti labai sunku:
 Turės išgerti kibirą vandens
 Su valerijonų vienu lašu."

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

V-kas. J

P.S.Paskutinės eilutės cenzūros išbrauktos.

Redakcija.

Skaitytojų žiniai.

Latvių kalba skyrelio nuo šiol "Benamio Dalioj" daugiau nebebus,
 nes padidėjus jų redakciniam kolektyvui jie žada pradėti leisti sava-
 ranki~~ai~~ sienlaikraštį. Estai iki šiol nieko nerašė, o kaip bus toliau-
 nežinoma.

Redakcija.

K L A U S I M A I

1.Vienas mūsų kolektyvo narių tarnybinais reikalais kreipėsi
 pas kolektyvo lyderį. Kadangi jis buvo iš eilinių kolektyvo narių, tai
 p.lyderis nerado reikalo su juo leistis į kalbas. Patarkit, koku keliu

jis galėtų pasišnekėti.

"B.Dalios" redakcija mano, kad p.lyderis su juo galėjo nekalbėti dėl to, kad buvo blogoj nuotaikoj. Tokiu būdu, reiktų į jį kreiptis tada, kad būna geroj nuotaikoj. Gal skaitytojai turi kitoki patarimą?

2. Kalbama, kad vietoj vokiškų, cigarečių, gyventojams turėjo būti išdalinta apie 14.000 amerikoniškų. Kaip yra iš tikrųjų? P

"Karwendelis" š.m.gruodžio mėn.6 d.paskelbė, kad mūsų valgykloje ruošiamasi pastatyti atskirą stalą inteligentams. Esą, ponams inteligentams nepatogu valgyti ir sėdėti prie vieno stalo su paprastais mirtingaisiais. "Karwendelio" inteligentų štabas šiam projektui priitaria. Jis, be to, sudarė ir tolimesnį lagerio inteligentų veikimo planą, kurį čia patiekiamo skaitytojams: ant atskiro inteligentų stalo turėtų būti duodami ir kitokie valgiai, nes inteligentiški skilviai negali virškinti, sakysime, nevirintu vandenių užpiltų konservų ir supelyjusio sviesto. Kasdien turėtų būti įvairūs konfitūrai, šokolado, konservuotų baravykų, žuvų ikų, tortų, pakankamai konjako, šampano ir kitų gardėsių. Šitaip prisivalgę inteligentai turėtų atitinkamai gerai ir pailsėti. Todėl jų būtų negalima skirti į jokių darbus, o kiekvienam dar duoti po vieną tarną ir tarnaitę, kurie padėtų ponams inteligentams apsirengti, apsiauti, atsigulti ir atsikelti. Be to, "Karwendelio" inteligentų štabas siūlo visiems mūsų lagerio inteligentams užsidėti raudonus raisčius su aiškiu, baltu įrašu "I n t e l i g e n t a s". Prasčiokai šitokią intelligentą sutikę turėtų prieš jį sniege atsiklaupiti ir pasveikinti: "Būk pasveikintas ponas inteligente-ubage!"

Mūsų simpatiškoji šaknelė daro tikrai puikią karjerą: iš eili-

nio sargybinio jis suspėjo pakilti iki Mittenwaldo "Varjetės" kasininko. "Karwendel" linki jam išvengti daugelio kasininkų tradicinio likimo-kalėjimo ir greitai laiku užimti tos "Varjetės" direktoriaus vietą.

Mūsų lagerio atominės ir ašarinės energijos specialistas, "Karwendelio" informacijomis, ruošiasi dabar susprogdinti vienos gražuolės širdį už nepalankumą jam. "Karwendel" šia proga reiškia džiaugsmą dėl jam praėjusio pavojaus būti susprogdintam, nes jam susprogdinti skirtoji medžiaga, greičiausia, turės būti panaudota pirmajam reikalui. Kokia iš tikrųjų medžiaga bus panaudota tam negirdėtam eksperimentui, "Karwendeliui" suuostyti nepasisėkė. Tegyvuoja mūsų simpatiškas sprogdinimo menininkas!...

Daugelis klausytojų teiraujasi, kur dingio dėdė Mikas su savo radijušu. "Karwendel" įgaliotas pranešti, kad dėdė Mikas susirgo meilės liga ir šiuo metu guli tos ligos mirties patale. Jei jam pasiseks iš šios epidemijos pakilti, tikimės turėti malonumą vėl jo radiją išgirsti.

"Karwendelis" mūsų jaunikaičiams, besiruošiantiems vykti į Japoniją, M.P. pareigūnais, praneša džiugią naujieną: pačioje aukščiausioje Karwendelio viršūnėje yra įsteigta dirbtuvė mediniams peiliams gaminti. Šie peiliai labai tiks charakiri pasidaryti tada, kai tuos mūsų jaunikaičius Japonijoje užpuls geišos. Jaunikaičiai, pasinaudokite proga!

Šaškių turnyre dabar pirmauja p.Thoms su 20½ taško iš 14 rngt., 2.Gavelis-16½ tšk./13 rngt./ ir 3.Maskeliūnas Vl.-14½ tšk./11 rngt./.

Šachmatų "A" klasėje kol kas pirmauja Palubeckas su 4½ taško iš 6 part., 2.Koženiauskas-3½ taško iš 5 part. Kiti yra sužaidę mažiau ir todėl aiškos padėties "A" klasėje, galima sakyti, nėra. Tas pats ir "B" kl., kur Maskeliūnas Vl., Petrauskas ir Ermanis turi po lygiai taškų: po 3. Turnyrai vyksta nesklandžiai, nes be rimtų trukdymų pasireiškia žaidėjų neuolumas ir nepunktualumas, į ką ateityje bus grieščiau žiūrima.